

PLECARE

Plecat-am în lume pribegi și cărunți
Spre alte țări mai lipsite de moarte
Speranțe-atârinate de ramuri pe munți
Coboară-n pământul eternelor moaște...

Plecat-am grăbiți de nevoi și dorinți
Căutând Canaan pământesc prea departe
Și-n locul prea strâmt al iubirii fierbinți
Rămas-au regretele stinselor șoaște...

Și Duhul S-a stins și lumina din sfinți
Și zelul și harul sunt împuținate
La ceasul de seară-al istoriei cumiți
Ne pierdem în lumea prea largă de date...

Și-am vrea să ne-ntoarcem la Tine căiți
Cât încă crepuscul mai licăre-n sate
Credința străbună s-o strângem smeriți
În inimi prin sânge de tină curate...

Primește-ne, Tată, tâlhari printre sfinți
Spre Tine prin porți să intrăm în cetate
Și iartă-ne fuga spre țări cu arginți
Când cerul deschis sufletul ni-l răzbate...
